

1.
Meddelarinnans om sina föräldrar.

Min mor var 95 år gammal, när hon dog, och hon var född i Sandjö socken. Hon heterade Nina-Lisa och var en liten, liten kvinna. - Far heterade Sven Persson, och han var hemma i Smedaväls; han var född där.

Meddelarinnan:

Jenny Svensson, Br.-Höly Ålderdomshem;
född den 13 jan. 1863 i Smedaväls, Br.-Höly.

Ejårde hjulet under ryggen.

En gång, när far var ute och kö-
de, så gick det ena hjulet av, men han sa
bara: "Tag nu och håll under här!" Sen hörd-
e, och det höll under och skrek, ända tills
han kom hem.

Skogsstuvan.

En gång, när jag var efter ved,
kom jag vickt ut för 'skostuvan'. Jag råklade
inte hem, och då kastade jag veden och vån-
de tröjan, och då var jag hemma vid; det
säg jag då.

Morfars såg en gång ett fint fem-
timmes ute i skogen. - Det var i Sandsjö. -
Och hon kom till honom med mat; hon trodde
hon skulle kunna lura honom, men han
tyckte sig inte om henne utan sa, att hon
skulle gå. Sen kom hans egen kätting med
mat. Den andra var förstås skosmannan, för se
en gång kom skosmannan med mat till en an-
nan kart, och han trodde, det var hans hustru
och åt. Sen kom hans hustru. Han blev
så sjuk, så han både hostade och svöt blod.

5.

En gång såg morfar "skosmannen"
på en gårdsgård. Då tog han hien och luggde
till honom, och då for hon av åt skogen och
skrek så förskräckligt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3130

Tomben.

På ett ställe skulle pigorna baka
bröd, och då spillde de mjöl på golvet, och
tomben gick och sopade upp det. Då skrattade
de åt honom, men nu blev de så sömniga
både två. Sen komnade de, och då hoo tom-
ben in hela baket i ugnen för dem. - Mor sa,
det var så sanning. - Och när de vaknade,
blev de alldeles olyckliga för brödet. "Ja, så
skulle ni inte skrattat åt mig", sa tomben,
"men gå efter en säck, så skall jag gå efter
brödet; och så kan ni riva ut ur ugnen!" Och
de skaffade en säck. Och han gick efter bröd,
så mycket och fint och grant.

Blekinge
Bor. Frobj. sn.

7.

uppt. av Elin Jepsen
1931.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Övernaturliga ormar.

3130

Det var en präst i kyrka, som skul-
te begrava ett lik, och när han kom till gravan,
så var där tre ormar omkring kistan. Och
folket stormade på och tyckte det var konstigt.
Då gick prästen fram och talade. "Detta är inte
något, som skadas henne", sa han, "det är två
barn, som hon skulle haft, men hon hade
lovat att inte begå sig om några manfolk." Då
förevann ormarna. - Det är bäst att låta Gud
råda i allt.

181
Bridens hus
Br. Nyberg
1931

8. Uppåt Kålin Jansson
Br. Jenny Lennan
1. 1863 i Br. Nyberg
Om en huvudlös karl och en orm.

Om gång, när jag var ute och plockade blåbär, såg jag en karl, som inte hade något huvud. Vitavann kallade de själar och där växte så mycket blåbär. - Sen gick jag dit en annan gång, och då kom en stor orm och mötte mig. Något löligt var det med det. Om det kunde vara näcken?

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3130

Om en klok gubbe.

3130

I Backaryd var det en gubbe, som hade svartkonstbök. Han hette Pål Olström. Till honom skulle alla. - Mor skulle ta in spånor och koka kaffe, och då blev hon sjuk, och hon kunde inte bala. Far bar in henne, tog hennes strumpband och sprang till Pål Olström. "Ja", sa Pål, "spring så fort du lyar hem, ö' binn strumpbanden om benen på henne!" Och det gjorde han, och mor, hon komnade, och sen blev hon bra.

En gång blev en ko spild därhem-
ma, och då gick mor till Pål Olesjöns och
han botade kon på något sätt. "Ja, hade ni
inte kommit, så hade kon gått åt", sa han
till mor.

En söndag, när Pål var i kyrkan,
hade hans dotter fått tag i hans bok och läst
i, och hon fick så många ihering sig. Pål
fick aningar om det i kyrkan, och när han
kom hem, så sa han till henne, att hon
inte hade med den boken och göra.

Kärna smör påskedagsmorgon.

Man talade om, att en gammal kärnade till sig så mycket smör de hade. Hon stod ute på dympan och kärnade påskedagsmorgon, innan solen gick upp.